

FEMKE & INEKE KRAIJO

Gesnapt

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

eenvoudigcommuniceren.nl | lezenvooriedereen.be

Voor meer informatie over *Leeslicht*: leeslicht.nl

Auteurs: Femke en Ineke Kraijo

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

© 2026 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Ook tekst- en datamining van deze uitgave is zonder schriftelijke toestemming van de uitgeverij niet toegestaan.

ISBN 978 90 8696 828 2

NUR 284, 285, 286

FEMKE & INEKE KRAIJO
Gesnapt

In makkelijke taal

leeslicht

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen.

Aslan

Torben zit in de klas. De bel gaat.

Hij springt meteen op.

‘Torben Bruun’, roept meneer Peeters streng. ‘Blijf zitten. De les is pas voorbij als ik dat zeg.’

Torben zucht en gaat weer op zijn stoel zitten. Als zijn leraar wiskunde maar niet te lang doorgaat.

Torben moet weg. Aslan zal niet op hem blijven wachten. En Torben heeft die vape nu nodig!

Om twaalf uur sta ik bij het bosje, had Aslan geappt. Zorg dat je er bent.

‘Denk eraan’, zegt meneer Peeters. ‘Dinsdag is de toets. En die is best moeilijk. Dus begin niet pas op maandag met leren.’

Torben hoort een diepe zucht achter zich. Hij draait zich half om en ziet dat Elif met haar ogen rolt.

‘Waarom maakt u die toets dan zo moeilijk? Ik heb dit weekend geen tijd om te leren.’

‘Dan maak je maar tijd’, zegt meneer Peeters kortaf.

Torben knikt naar Elif. Hij wil laten zien dat hij met haar meevoelt. Maar Elif kijkt niet naar hem. Dat doet ze nooit!

‘Tot maandag’, zegt meneer Peeters.

Vlug gooit Torben zijn spullen in zijn oude rugzak.

De rits doet het niet goed. Hij moet eigenlijk een nieuwe rugzak hebben. Als eerste rent hij het lokaal uit. Hopelijk staat Aslan er nog.

‘Je bent laat’, zegt Aslan. ‘Ik was al bijna weg. Ik heb wel wat beters te doen dan op jou wachten.’

‘Sss... sorry’, stamelt Torben.

Hij haat het als hij zo onzeker klinkt. Dat is altijd zo, als hij Aslan ziet. Het komt door Aslans ogen. Die zijn lichtbruin, bijna de kleur van goud. Daarmee kijkt hij hem altijd recht aan. Bijna alsof hij door Torben heen kan kijken. Aslan heeft ook lange haren. Die haren zijn dan juist weer heel donker.

‘Ik heb niets aan sorry. Hier is je vape. Dat is dan 18 euro.’
‘18 euro?’, roept Torben uit. ‘Vorige keer www... was het 15.’

‘Ja, maar nu ben ik naar jouw school gekomen.’

Fel schudt Torben zijn hoofd.

‘Je bent hier niet alleen voor mij.’

Torben pakt in de pauzes meestal met Yusuf en Jay. En zij kopen ook bij Aslan. Rekent Aslan bij hen ook 3 euro extra? Dat is dan makkelijk verdiend!

‘Dat doet er niet toe. 18 euro.’

Aslan houdt zijn hand op.

‘Ik ehm ... ik heb het niet,’ zegt Torben. ‘Ik heb maar 15 euro.’

Aslan haalt zijn schouders op.

‘Dan houdt het op. Geen vape voor jou.’

Hij trekt het doosje uit de hand van Torben.

‘Ik kan toch later de rest betalen? Het is maar 3 euro.

Anders heb ik niets, man!’

‘Dat is jouw probleem’, zegt Aslan. ‘Zorg de volgende keer maar dat je geld hebt. Er zijn genoeg manieren om aan 18 euro te komen. Hier heb je een gratis tip: verzin iets beters dan kranten bezorgen. Van die kranten word je niet rijk!’

Aslan haalt zijn scooter van de standaard. Hij rijdt hard weg.

Torben kijkt hem na. Hoe weet Aslan dat hij een krantenwijk heeft? Hij kent die vent bijna niet!

Geen geld

‘Hallo?’, zegt oma als Torben hun flat binnenloopt. Ze kijkt hem aan alsof ze hem niet kent.

‘Dag, oma’, zegt hij.

Hij zucht. Oma heeft weer een slechte dag. De laatste tijd heeft ze die steeds vaker. Soms kan Torben uren met haar praten. Maar soms weet ze zijn naam niet eens meer.

Torben loopt door naar mama. Zij zit op de bank en leest een boek.

‘Hallo, mam.’

‘Hoi jongen, hoe was school?’

Ze legt haar boek aan de kant en kijkt hem aan.

‘Goed hoor.’

‘Fijn.’

Torben haalt diep adem.

‘Mam, mag ik misschien 21 euro lenen?’

Met 21 euro heeft hij genoeg voor twee smaken vapes.

Maar dat zegt hij niet. Mama wil niet dat hij vaped.

Zuchtend klopt mama naast zich op de bank.

‘Kom eens zitten, jongen.’

Torben wil dat liever niet. Toch doet hij het.

‘Waar heb je het voor nodig?’ Ze wacht niet op een antwoord. Ze gaat meteen verder.

‘Kijk, ik wil je heus wel wat geld geven. Maar ik heb nog geen boodschappen gedaan.’

‘Je krijgt het snel weer terug’, zegt Torben gauw. ‘Volgende week komt het geld van mijn krantenwijk.’

‘Het spijt me, Torben, ik kan het je niet geven. 21 euro is niet niks. We moeten eten en jij groeit steeds uit je kleren.’

Boos springt Torben op.

‘Betáál jij voor die kleren? De meeste jongens uit mijn klas dragen Levi’s of Nikes. En ik heb merkloze troep van de kringloop. Daar kan ik toch niets mee? Jij hebt ook nooit geld!’

Mama buigt haar hoofd. Als ze weer opkijkt, staan er tranen in haar ogen.

Een huilende moeder. Dat trekt Torben nu echt niet, niet zonder zijn vape.

Hij rent naar zijn kamer. Daar laat hij zich op bed vallen en slaat in het kussen.

‘Stom, skeer wijf’, zegt hij hardop.

Geen wonder dat zijn vader weg is gegaan. Mama zegt dat zijn vader een vriendin had. Onzin. Zijn vader wilde gewoon niet betalen voor zijn moeder en hem.

Torben pakt zijn telefoon en zet hem aan. Hij scrolt een uur op zijn telefoon. Dan opent hij Snapchat.

Hij klikt naar zijn vriendschaps-verzoeken. Niets.

Torben hoopt zo dat Elif hem eens toevoegt.

Drie maanden geleden heeft hij haar zijn Snap gegeven.

Hij scrolt naar de voorgestelde accounts.

@snel_geld_78 leest hij. Hij klikt het aan. Als mama hem niets geeft, dan maar zo. Torben drukt op toevoegen.

@snel_geld_78

Ping!, klinkt er uit zijn telefoon.

Meteen schrikt Torben wakker. Hij pakt zijn telefoon en kijkt naar de tijd. 00:15 uur. Hij is vroeg in slaap gevallen.

@snel_geld_78 heeft jou ook toegevoegd, staat er.

Torben opent hun chat.

'Yo', verschijnt er op het scherm.

'Yo.'

'Alles goed?'

'Ja, met jou?', typt hij.

Even twijfelt hij, maar dan typt hij door.

'Ik heb geld nodig.'

'Ik heb wel wat klusjes voor je, Torben. Maar dat gaat verder dan wat stomme vapes.'

Verward staart Torben naar zijn telefoon. Hoe weet die gast dat hij Torben heet? Op Snapchat heet hij @t_010b. En ook: hoe weet die ander dat hij vaped? Dat weten alleen een paar mensen uit zijn klas. En Aslan, zijn dealer.

'Ben je er nog?'

'Ja.'

Hij weet niet goed wat hij anders moet zeggen.

Deze persoon weet wie hij is. Hij kent zijn naam.

Hij weet dat hij vaped. Maar Torben weet niets van die ander. Niet eens of hij met een jongen of meisje chat.

‘Kan ik je vertrouwen?’, leest Torben.

‘Natuurlijk’, stuurt hij snel.

‘Bewijs het!’

‘Hoe?’

‘Maak nu een foto van jezelf. En stuur hem.’

‘Nu?’

Het is midden in de nacht en hij ligt in bed. Zijn haar hangt voor zijn ogen. Hij moet naar de kapper. Maar dat stelt hij steeds uit. De kapper is duur. Met een beetje gel krijgt hij het wel in model. Maar die gel zit nu niet meer in zijn haar. Hij ziet er vast niet uit. Wie weet wat die gast met zijn foto gaat doen. Maar als Torben geen foto stuurt, vertrouwt die ander hem niet.

Hij maakt een foto van zijn gezicht.

‘Hier’, typt Torben onder zijn foto.

‘Oké.’

Gelukkig slaat @snel_geld_78 zijn foto niet op.

‘Stuur jij nu ook een foto?’, vraagt Torben.

Hij moet weten met wie hij chat.

‘Geen vragen! Jij wil geld verdienen. Dan moet je niet moeilijk doen. Jij gaat gewoon een pakketje oppikken. *That’s it*. Dat lukt je nog wel, toch?’

Een pakketje oppikken. Dat klinkt zo simpel.
Maar Torben is niet dom. Hij weet heel goed dat
het gevaarlijk kan zijn. Maar hij moet geld hebben.
In ieder geval voor een paar vapes. Dan heeft hij
even genoeg. Hij heeft nu al een dag niet gevapet.
Daardoor heeft hij hoofdpijn.
'Ik laat het je weten', typt Torben.
'Nee! Je gaat het doen! Jij voegde me toe.'
Torben antwoordt niets.
'Durf je niet? Lafaard', gaat @snel_geld_78 verder.

Torben weet niet wat hij moet zeggen. Hij verlaat
de chat. Hij moet nadenken. Hij heeft echt geld
nodig, maar wie is deze gast? Hij moet het
weten. Hij gaat geen pakketje ophalen voor een
onbekende. Hoewel, misschien is @snel_geld_78
niet onbekend. Hij weet Torbens naam!

Torben staart voor zich uit in het donker. Langzaam
knikt hij met zijn hoofd. Hij gaat gewoon de naam
van @snel_geld_78 vragen. Pas als hij die weet,
haalt hij dat pakketje op.
Torben wil de chat weer openen, maar er staat een
grijs kruisje naast. Verwijderd.

Krantenwijk

Het gepiep van zijn telefoon klinkt erg hard. Torben gaapt en komt overeind.

06:15 uur, ziet hij op zijn wekker.

O nee, hij is veel te laat! Bij veel mensen moet de krant voor 07:00 uur in de bus liggen. Als hij te laat is, gaan mensen klagen. En hij mag dit baantje niet kwijtraken. Niet nu.

Snel kleedt Torben zich aan. Hij heeft geen tijd om zijn tanden te poetsen. Zijn haar kamt hij niet. En hij doet ook geen gel in zijn haar. Zo zou hij nooit naar school gaan. Maar zo vroeg op straat zijn er toch geen mensen die hij kent. Hoopt hij ...

Torben rent de trappen van de flat af. De stapels kranten liggen al klaar. Vlug gooit hij ze in de fietstas. Hij trekt zijn fiets uit het rek en rijdt weg. Torben moet naar de bloemenwijk. Dat is een wijk met grote, vrijstaande huizen. Hij fietst zo hard als hij kan. Hij moet zoveel mogelijk kranten op tijd bezorgen. Mensen in grote huizen gaan altijd meteen zeuren als hij te laat is.

Een meisje met een hond komt zijn kant op. Pas als ze vlakbij is, herkent Torben haar aan haar rode jas. Nee! Elif! Net nu hij eruitziet als een zombie.

Wat moet hij doen? Er zijn geen zijstraten waarin hij kan vluchten. En als hij de andere kant opkijkt, vindt ze hem vast aso.

Ze zijn nog maar een paar meter van elkaar vandaan. Elif kijkt hem aan en lacht. Ze lacht. Naar hem! Opgelucht grijnst hij terug. Als ze voorbij is, kijkt hij nog een keer om. Elif kijkt ook. Ze lacht weer. Dan loopt ze door.

Torben gaat langzamer rijden. Hij haalt een hand door zijn haar. Het zit heel erg in de war. Elif lachte naar hem. Of ... lachte ze hem misschien uit?

Omdat zijn haar raar zit? Omdat hij bezweet is?

Omdat hij hier fietst met die stomme kranten in zijn fietstas? Voor die paar zielige euro's!

Ze lachte hem uit, Torben weet het nu zeker. Omdat hij een arme *loser* is, met stom haar, puisten en goedkope kleren.

In een razend tempo stopt Torben de kranten in de brievenbussen. Hij is zo kwaad op zichzelf. Daardoor werkt hij keihard door. Binnen anderhalf uur is hij klaar.

Hij fietst terug naar huis. Het is nog niet zo druk op straat. Er rijden wat auto's en twee mensen zijn aan het hardlopen. Er komt een groepje meisjes aangefietst. Ze hebben allemaal een grote tas bij zich.

Vooraan fietst een meisje met een rode jas.
Elif, alweer! Ze is samen met haar beste vriendin
Nisa. Ze gaan vast naar de voetbal.
Torben kijkt weg. Daardoor gaat zijn fiets de
verkeerde kant op. Hij rijdt midden op de weg. Gauw
gaat hij weer rechts fietsen. De meiden kijken naar
hem en dan naar elkaar. Hij fietst langs het groepje.
'Torby', roept Nisa. 'Lekker geslapen, jochie?'
Een ander meisje knijpt haar neus dicht. 'Geen geld
voor deo?'
Elif kijkt naar hem, maar ze zegt niets. Ze lacht ook
niet.

Even later gooit Torben zijn fiets tegen de muur
van de flat. Dan geeft hij een paaltje op straat een
schop. Rotkranten!
Hij rent de trap op. Met een klap smijt hij de
voor deur dicht.
'De deur hoeft niet kapot!', roept mama.
Torben opent de deur weer en gooit hem nog
harder dicht.
'Wat is er?', vraagt oma rustig.
'Ik wil dit allemaal niet! Die krantenwijk, school,
die stomme kleren. Ik wil gewoon niets meer!'

Torben rent zijn kamer in en draait de deur op slot.
Nu weet hij het zeker.

Hij pakt zijn telefoon en zoekt de chat van vannacht op. Vlug verwijdert hij @snel_geld_78. Meteen voegt hij hem weer toe. Zo, hopelijk wordt hij ook weer terug toegevoegd. Iets oppikken, zei die gast. Hoe gevaarlijk kan dat zijn? Torben kan niet wachten en typt vast een bericht. 'Ik doe het!'